

Xindl X, 30. listopadu 2011, Jablonec nad Nisou, Městské divadlo Ptáte se, proč jsem – ač Pražák – jel na **Xindla X** do Jablonce nad Nisou? Prostě jsem v době, kdy projížděl se svým turné Prahu – tuším to byla Akropole – měl něco nepominutelného. A také jsem nepominutelně toužil ho zase jednou spatřit naživo.

Městské divadlo v Jablonci je klasická, ale ne až tak převelká prostora, všechny ty balkóny a řady sedadel zaplněné, v publiku mimo jiné rodiče s docela malými dětmi, jako by se na ně za chvíli neměla vysypat všechna ta slova, co se před desátou zpravidla vypínavají. Sem tam šestnáctileté holčičky, už dávno před začátkem hihňavě vzrušené, sem tam posluchači o generaci starší než protagonista: konec konců, neumím si představit, že by nebyl zájem ve městě, které je v podstatě domácím stadionem poloviny doprovodné kapely.

Doprovodná kapela: škoda, že se nějak důstojně nejmenuje, protože by si to zasloužila. Vynikající muzikanti; jejich hra je určitě výraznou složkou zážitku z koncertu současného Xindla X. Ti zmiňovaní domácí byli samozřejmě bratři Cidlinští. Dalibor jr., jak jsem očekával, začal u kláves, ještě před polovinou koncertu mě překvapil tím, že uchopil banjo (akustické!), na které pak hrál v podstatě až do konce. Jan Cidlinský hraje velmi schopně na baskytaru, o schopnostech jeho kolegy z rytmické sekce Davida Landštofa není třeba se zevrubně rozepisovat. Hráč na elektrickou kytaru a lap steel Josef Štěpánek (hrál též na akustiku a ukulele) se podílel už na pěkné řádce zajímavých projektů a aspiruje na neexistující titul sideman desetiletí. Trochu mi oproti soundu třeba první desky chyběl saxofon, ale jinak hrála kapela nesmírně dynamicky, přesně a nápaditě.

Předvedený repertoár byl průřezový, nejméně polovinu tvořily známé skladby z obou alb. *Cool v plotě*

to všechno zahájil, dočkali jsme se i třeba

Dysgrafika

,
Hollywoodu

,
Chemie

,
Anděla

,
Lásky v housce

,
Mamuta

. Jinak dal Xindl X třeba

„protestsong proti autobusákům“

napsaný pro soubor The Tap Tap („Je to vlastně duet, ale to vy si domyslíte...“) nebo píseň složenou pro film Lidice – no a taky několik „řadových“ novinek.

Pátral jsem po smyslu adjektiv „folk a country turné“ nebo taky „akustické turné“, kterými byla šňůra zahrnující i jablonecký koncert označována: on existuje ještě nějaký jiný sound Xindla X než ten, který právě slyším? Bylo mi řečeno, že vlastně ne, protože se muzikanti (v průběhu turné?) dohodli, že už budou vždycky hrát „naplno“. Hm, to že hráli naplno nebo nahlas by mně rozhodně nevadilo (stejně to pořád bylo velmi akustické...), ale chyba byla podle mého názoru v tom, že zvukař (který byl ovšem kapelou velmi chválen...) „nevystřčil“ protagonistu co se hlasitosti týče dostatečně před kapelu. U písniček, které jsem znal, to bylo jedno, u těch nových, kde Xindl X jako obvykle chrлил nezměrnou rychlostí litanické slovní hady, jsem často bohužel nerozuměl.

Druhá věc, která mně malinko vadila, byla ona zmíněná, obvykle vypípaná slova. Ne snad to, že tam zněla, ale to, jak snadno opustil Xindl X svůj přístup drsňáka, který si nebere servítky, protože skutečnost holt už jinými slovy dostatečně přesně popsat nejde (takto jsem ho vždy hájil v různých debatách o „sprostých slovech“). Občas tam místo něj byl estrádní umělec, který potřeboval bavit fanynky. („A místo toho hraju jenom ping-pong“ náhle v jednom refrénu nahradilo „a místo toho hraju jenom stolní tenis/a stejně si připadám jako... (dlouhá pauza) ...Elvis“; a to byl ještě soft vtip).

Ne, rozhodně jsem výletu do Jablonce nelitoval, byl to skvělý večer. Hlavně kvůli výborným hudebním výkonům, které Xindl X se svou kapelou předložili. Samotné nové písničky, na které jsem se hodně těšil, si asi víc vychutnám až z desky.